

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813010066
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6813010066.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí 13. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie obžalovaných E.. A. P. a D. Z. proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo 7. 12. 2015, sp. zn. 2T 12/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Revúca zo 7. 12. 2015, sp. zn. 2T 12/2013 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obž. E.. A. P. a D. Z. uznaní vinnými pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovo základe, že od začiatku septembra 2011 do 26. 10. 2011 v katastri obce L., časť zv. L., v poraste č. XXX, na parcelách č. XXX a XXX/X, registra „E“, evidovaný ako trvale trávnaté porasty, patriace Lesom SR, š.p., po predchádzajúcej dohode obžalovaného Z. a obžalovaného E.. P. o čistení trávnatých plôch, ktoré mal obžalovaný E.. P. v prenájme od Slovenského pozemkového fondu v susedstve tohto porastu obžalovaný Z. bez povolenia vyrúbal 250 ks stromov buk, dub, hrab, agát a jelša o celkovom objeme 337, 50 m³ za účelom ich predaja získania finančných prostriedkov, pričom obžalovaný E.. P. od neho prijal po predaji dreva nie menej ako 1 730,- €, čo zodpovedá 260-280 prm drevnej hmoty, hoci si bol vedomý, že išlo o nelegálny výrub, a že takéto množstvo dreva nemohlo byť vyrúbané na jemu prenajatých pozemkoch, čím bola Lesom SR, šp., Odštepný závod Rimavská Sobota spôsobená škoda vo výške 18 142,16 €.

Obž. E.. A. P. bol za to uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1 500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Obž. D. Z. bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., za použitia ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne u obžalovaného D. Z. zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 2. 6. 2015, sp. zn. 2T 69/2015, ktorý mu bol uložený pre zločin podľa § 222 ods. 1, 3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, výkon ktorého mu bol podľa §

49 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom počas skúšobnej doby a zároveň mu bola uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej strane spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obidvoch obžalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej strane Lesom SR, odštepny závod Rimavská Sobota náhradu škody vo výške 18 142,16 eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že obž. E.. P. od začiatku výrubu vedel, že obž. Z., ktorý pre neho ťažil drevo, ťažia drevo nelegálne. Z poľnohospodárskeho pôdneho fondu bolo vyrúbaných 10 až 20 % drevín, na ktoré mal obž. E.. P. povolenie od Mestského úradu Hnúšťa, čo obž. E.. P. pri kontrolných návštevách musel vedieť a rovnako musel vedieť koľko nákladných motorových vozidiel V3S boli drevom naložené. E.. P. chodil na miesto výrubu, zo svojho domu porovnával množstvo odvezeného dreva na čom bol zainteresovaný, pretože obž. Z. platil obž. P. 65,- eur za každú odvezenú V3S. Obž. P. teda vedel, že pod zámienkou čistenia drevín v poľnohospodárskom pôdnom fonde dochádza k nelegálnemu výrubu hrubších, väčších a starších stromov na odstránenie čoho neurobil žiadne kroky.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 7. 12. 2015 obžalovaný Z., ako aj jeho obhajca, pričom v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný E.. P. prostredníctvom svojho obhajcu, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil a odvolanie zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu aj obž. Z..

Obž. E.. P. namietal tú skutočnosť, že okresný prokurátor v Rimavskej Sobote podal na neho obžalobu pre prečin podieľníctva podľa § 231 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pričom okresný súd bez upozornenia na možnosť prísnejšej kvalifikácie skutok prekvalifikoval na prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a tým v súvislosti s hrozbou prísnejšej právnej kvalifikácie skutku mu bola odňatá možnosť podať prípadné návrhy na doplnenie dokazovania a teda využiť zákonné právo na obhajobu. Pokiaľ ide o skutkový stav, podľa jeho názoru súd nedisponoval presvedčivými a jednoznačnými dôkazmi, na základe ktorých by mohol utvoriť nespochybniteľný záver o úmysle zmocniť sa cudzej veci a v tomto smere ho neusvedčuje ani spoluobžalovaný Z.. Neboli produkované dôkazy o tom, že suma 1 730,- eur pochádza z predaja odcudzenej drevnej hmoty. Ďalej poukazoval na výpovede svedkov S. L., E. H. a K. Y., ktorí jednoznačne dokazovali, že obž. E.. P. chcel vyčistiť pastviny, išli všetci spoločne na miesto výrubu, kde im riadne označil hranice pastvy, nachádzajúce sa po pravej strane závozu, keď jasne im mal ukázať, že majú čistiť len pastvu po les a nie vyrubovať dreviny. Taktiež svedok H. P. potvrdzoval tú skutočnosť, že keď sa s obž. Z. stretol, prízvukoval mu, že má čistiť len pastvu a nie vyrubovať stromy. Domáhal sa, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec znovu prejednal a rozhodol.

Obž. D. Z. poukazoval na to, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie a vec nesprávne po právnej stránke posúdil. Mal za to, že nebolo preukázané, že by obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný po subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný nespochybňoval, že ho E.. P. oslovil vo veci výrubu, nepovedal mu však aký je jeho vzťah k parcelám, na ktorých je potrebné výrub vykonať, povedal mu len, že má povolenie na výrub. Obžalovaný mal za to, že sa jedná o váženého človeka, nemal dôvod mu neveriť, že má povolenie na výrub, ktorý si objednal. E.. P. nevyznačil stromy, ktoré je potrebné vyrúbať. Obžalovaný nemal vedomosť o výrube v tom smere, ktoré stromy je možné a ktoré nie je možné vyrúbať. Poukazoval na výpoveď A. F., ktorý uviedol, že výrub bol vykonaný v rozsahu ako to ukázal E.. P., keď tento navyše uviedol, že obž. E.. P. pravidelne kontroloval miesto výrubu, pričom nenamietal, že by bol výrub vykonaný mimo určených hraníc. Ďalej poukazoval na výpoveď svedka Y. G., ktorý tiež potvrdil, že výrub bol vykonaný v rozsahu ako to požadoval E.. P.. Sám E.. P. uviedol, že 4-krát kontroloval výrub, pričom nemal podstatné námietky voči konaniu obž. Z.. Obž. Z. tvrdil, že pri výruboch postupoval vždy podľa pokynov objednávateľa, povolenie na výrub nikdy od objednávateľa nepožadoval, jeho konanie, ťažba a predaj stromov nebolo konaním, že by chcel úmyselne spôsobiť štátu škodu, domnieval sa, že drevná hmota patrí obž. E.. P.. Poukazoval tiež na to, že podľa jeho názoru pre zmenu v zložení senátu malo byť

hlavné pojednávanie vykonané od znovu a teda nemalo sa len pokračovať v pojednávaní a vykonávaní ďalších dôkazov. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, keď vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať a pokiaľ dôkazy vykonal, tieto vyhodnotil v zmysle zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na E.. A. P. a D. Z. obžalobu dňa 20. 12. 2012, pričom na E.. P. pre prečin podieľníctva podľa § 231 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a na D. Z. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, keď vypočul obidvoch obžalovaných, teda E.. A. P. a D. Z., zástupcu poškodenej strany A.. D. K., svedkov A. F., E. L., S. L., Y. G., E. E., K. E., V. E., E. H., S. L., K. Y., Bc. B. R. a H. P.. So súhlasom oprávnených strán boli prečítané zápisnice o výsluchu svedkov C. P. a J.. E. P.S. a B. K..

Obž. E.. P. od začiatku trestného stíhania ale v podstate aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že má v prenájme pozemky od Slovenského pozemkového fondu 4 až 5 rokov, keď na týchto pozemkoch vykonával úlohu riadneho hospodára. Rozhodol sa dať tieto pozemky vyčistiť a za týmto účelom oslovil obž. Z., ktorému kázal vyčistiť pozemky na parcelách XXXX/X, XXXX/X, keď mali medzi sebou uzavretú ústnu dohodu, keď pred začiatkom ukázal hranice pozemkov, boli spolu dohodnutí tak, že drevo si zoberie a predá obžalovaný Z. a dá za jednu V3S E.. P. 65,- eur. Jeho povinnosťou bolo vyrábať len stromy do priemeru 40 cm.

Obž. D. Z. na svoju obranu uviedol v podstate tie skutočnosti, ktoré namietal v podanom odvolaní s tým rozdielom, že E.. P. mu povedal, že môže rúbať stromy po ľavej aj pravej strane, nepovedal mu však, že má čistiť len lúky, jediným obmedzením bol zákaz rúbať ovocné stromy. Obžalovaný tvrdil, že nevidel žiadne povolenie na výrub, ale počítal s tým, že E.. P. takéto povolenie má. Obžalovaný E.. P. chodil na miesto výrubu raz do týždňa, pričom nenamietal spôsob výrubu a množstvo, namietal len to, že obž. Z. mu nezaplátil za každú V3S.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov títo vypovedajú v podstate len o výrube ako napr. svedok Y. G., ktorý pracoval pre obž. Z., ďalší svedkovia E. E. a K. E. vypovedajú o tom, že upozorňovali obž. E.. P., že sa rúbu stromy, ktoré patria štátnym lesom.

Pokiaľ ide o námietky obž. E.. P. v tom smere, že prvostupňový súd bez upozornenia na možnosť prísnejšej právnej kvalifikácie na rozdiel od obžaloby kvalifikoval konanie obžalovaného podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., čo je prísnejšia kvalifikácia ako kvalifikácia okresného prokurátora v podanej obžalobe, keď tento kvalifikoval konanie obžalovaného podľa § 231 ods. 1 písm. b) Tr. zák. teda ako prečin podieľníctva, je táto námietka opodstatnená.

Podľa § 241 ods. 2 Tr. por. ak samosudca dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona ako ho posudzuje obžaloba oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora.

Podľa § 284 ods. 2 Tr. zák. uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil

dokazovanie za skončené. Ak to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znovu lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o 5 pracovných dní.

Prvostupňový súd sa dôsledne týmito zákonnými ustanoveniami Tr. poriadku neriadil.

Okresný prokurátor podal na E.. A. P. obžalobu pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pričom zákonodarca určuje trestnú sadzbu do troch rokov. Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. je trestná sadzba od 6 mesiacov do troch rokov, teda prísnejšia sadzba ako pri prečine podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Za tohto stavu bolo skutočne potrebné, aby predseda senátu upozornil obž. E.. P. na možnosť prísnejšieho posúdenia skutku na rozdiel od obžaloby, aj keď krajskému súdu sa javí, že odsúdenie obidvoch obžalovaných pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. sa javí príliehavejšou právnou kvalifikáciou, než ako to rozdelil okresný prokurátor vo svojej obžalobe.

Okresnému súdu nemožno uprieť jednu skutočnosť, že by nevykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať. Krajský súd v danom prípade poukazuje na výpoveď zástupcu poškodenej strany A.. G. K., ktorý uviedol správny spôsob čistenia pasienkov a lúk a výrub dreva, pretože parcely, na ktorých bol výrub dreva uskutočnený sú ochranné lesy, kde je zakázaný akýkoľvek výrub a podľa plánu sa tam drevo nemôže ťažiť. Lesný pôdny fond je tá časť, kde došlo k nelegálnemu výrubu. Vo všeobecnosti kto ide na území lesov ťažiť musí mať rozhodnutie odborným lesným hospodárom, ktorý osobne označí každý strom a musí byť určená hranica, po ktorú sa môže drevo ťažiť. V danom prípade tomu tak nebolo, pretože od septembra 2011 do 26. 10. 2011 na trvalých trávnatých porastoch tak, ako je to uvedené v rozsudku došlo bez povolenia k výrubu 250 ks stromov ako buk, dub, hrab, agát a jelša v celkovom objeme 337,50 m³. Výrub uskutočnil obž. Z. na požiadavku E.. A. P.. V tomto smere nie je dôležité či E.. P. prijal od obž. Z. sumu 1 730,- eur, ale dôležitá je tá skutočnosť, že bez povolenia bola vyrúbaná drevná hmota a spôsobená škoda vo výške 18 142,16 eur.

Obž. E.. P. ako podnikateľ, ktorý má v prenájme uvedené pozemky od Slovenského pozemkového fondu, mal vedieť, akým spôsobom má dôjsť k čisteniu pasienkov, aké stromy je pritom možné vyrúbať, pričom sám chodil na miesto výrubu a mohol tak kontrolovať aké stromy obž. Z. K.. Obž. Z. podľa svojho tvrdenia robil výrub, pričom tento nebol ničím obmedzený.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného D. Z., že počas pojednávania došlo k zmene zo samosudcu na senát, krajský súd poukazuje na uznesenie (strana 581-582), ktorým samosudca postúpil trestnú vec E.. A. P. a spol. na konanie v senáte a dotazom na obidvoch obžalovaných zisťoval, či je potrebné vykonať dokazovanie znovu, no obaja obžalovaní za účasti svojich obhajcov súhlasili s tým, aby sa v hlavnom pojednávaní pokračovalo a nebolo ho potrebné vykonať od znovu.

Odvolanie obidvoch obžalovaných vo vzťahu k námietke o neposkytnutie lehoty vzhľadom na prísnejšiu právnou kvalifikáciu bolo dôvodné, preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že postačí, ak túto vadu prvostupňový súd odstráni a vo veci opätovne rozhodne.

Krajský súd o odvolaní obžalovaných rozhodol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 písm. b) Tr. por., pretože v rozhodnutí okresného súdu došlo k takým chybám, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.